

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Sectio I. Quid sit Privilegium, & quotplex, at quomodo intelligendum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

dictum est ad Canones circa Interstitia ab uno ad alios
Ordines extendendum est.

Vel Subdiaconis Matrimonium permittunt, ratave
habent Matrimonia, sive post Ordines Sacros, sive post
Vota, contracta; & Ipsi quoad Theoriam utiles: hinc
enim dicitur, quid circa Ministrorum Sacrorum Cœli-
batum, quid circa Voventium Matrimonia præstare
possit Ecclesia. Utilitas eadem percipitur ex Canoni-
bus, quibus Matrimonia Clandestina rata sunt.

Vel effrenem Testium multitudinem ad Episcopo-
rum & Presbyterorum condemnationem, eosque ejus-
dem Ordinis postulant; & Hi Praxi utiles: Ex his enim
Canonibus, tam ut constitutis, quam ut abrogatis,
consideratis, colligitur convenire, nec non & expedi-
dire, ut qui in aliorum correctionem possint, non
nisi cum labore multo condemnari possint, atque ad
illorum condemnationem, major Testium numerus re-
quiratur istorumque delectus fiat, accuratiisque ex-
aminetur, sed periculosissimum fore, ad hoc tantum
requiri Testium numerum ejusque generis, qui repe-
riri vix possent.

Vel præscribunt, quæ facienda erant dum Bella Pri-
vata vigeant, ac inter alia, quibus Temporibus, & cir-
ca quas Personas treuga & pax servandæ erant; & Ipsi
Canones ad Theoriam utiles, cum doceant circa Tem-
poralia Ecclesiam Leges condere posse, iis, quorum in-
terest, consentientibus; ad Praxim quoque profunt;
hinc enim dicitur etiam in Bellis, Rerum Sacrarium, ut
& Personarum rationem aliquam habendam esse, cum
in his Bellis utrariumque ratio haberetur maxima.

Vel Canones abrogati versantur circa Ecclesiarum
Episcopatum vacantium administrationem, sive à Me-
tropolitano, sive ab Episcopo antiquiori, sive à Capi-
tulo ipso alias faciendam, nunc verò à Vicario Capitu-
lii, quoad Spiritualia, & ab Oeconomis Regiis, quoad
Temporalia; & Ipsi etiam Praxi utiles, cum eadem ferè
ab Hodiernis Administratoribus facienda sint, quæ ab
Antiquis agenda erant.

Vel Ecclesiarum, Personarum Ecclesiasticarum, Bo-
norumque Ecclesiasticorum Immunitates à Potestate
Temporalis expressè concessas, vel illâ consentiente ali-
ter introductas respiciunt; & Hi profectò etiam utiles
tam quoad Theoriam, quam quoad Praxim; cùm
doceant quibus Ecclesia, Persona Ecclesiastice, Bonae-
que ad Ecclesias pertinentia privilegiis frui debeant,
quoties Publicæ Res id patiuntur.

Vel privilegium Ecclesiis concessum, quo ad illas
Confugientes, hinc inviti extrahi non possent, spectant,
& propter incommoda hinc secuta, abolitum; & Ipsi
Canones Theoræ & Praxi utiles; ostendunt siquidem,
quæ reverentia Locis Sacris debeatur, & quamdiu ipsi
exhibenda.

Vel nonnulla Impedimenta Matrimonium dirimen-
tia, vel prohibentia tantum, omnino vel partim subla-
ta respiciunt; & Ipsi Theoræ utiles, quia docent, quid
possint, circa Matrimonia, qui illos Canones vel con-
stituerunt, vel abrogarunt.

TRACTATUS DE PRIVILEGIIS,

PARS PRIMA.

*Continens Decisiones Juris propriis ipsius verbis
desumptas.*

Genus quoddam Legis est Privilegium, cùm,
& secundum nomen, & secundum rem,
nihil aliud significet, quam privatam Legem, quæ
& Gratia, & Beneficium, & Indulgencia, & Fa-
vor passim dicitur in Jure Canonico: multum
verò affinitatis haber cum Rescripto, & Mandato,
utpotè cum Rescripto concedatur; quare
pleraque, quæ de Rescriptis dicta sunt, intelligi
possunt de Privilegiis, & vicissim, quæ de Pri-

vilegiis decisa sunt, possunt Mandatis attribui.
Hic primum colligentur, quæ propriis verbis in
Jure continentur; posteā, quæ quoad sensum
comprehenduntur, additâ illorum explicazione.

SECTO I.

Quid sit Privilegium, & Quomodo intelligendum?

I. **P**rivilegium est Lex privata. *De Verborum signifi-
catione. Cap. Abbate. §. penult. contrâ quod.
LIB. V. DECRL. TIT. XL. Cap. 25.*

II. Confitemini aliam esse Generalis Ecclesiae Con-
suetudinem, postquam ea, quæ vos geritis, vobis ex
Privilegio vindicatis: nulla vobis in hac re poterit re-
manere dubietas. *Dist. C. 8. Contrâ morem. §. 1.*

III. Privilegium est id, quo Quidam conceditur,
ibid.

IV. Non esset Lex privata, nisi aliquid specialiter
indulgeret. *ibid.*

V. Privilegium Concessio debet, aliquid conferre Gra-
tia specialis. *in VI. De Privilegiis. Cap. Si Papa. §. 1.
Si autem. fin. in VI. LIB. V. TIT. VII. Cap. 10.*

VI. Privilegia sunt Leges Privatorum, quasi privatae
Leges. *Dist. III. Cap. 3. Privilegia. init.*

VII. Privilegium inde dictum est, quod in privato
feratur. *ibid.*

VIII. Privilegia Apostolica sunt Romanæ Ecclesiae
Scripta Authentica. *De Privilegiis. Cap. Dilecti. fin.
Colligitur. LIB. V. DECRL. TIT. XXXIII. Cap. 4.*

IX. Privilegium personale Personam sequitur. *in
VI. De Regul. Juris. Regulâ 7.*

X. Tale Privilegium non continet Jus Publicum,
nec est Publicum utilitate & autoritate. *De foro Com-
petenti. Cap. Dilecti. GLOSSA colligit. LIB. II. DECRL.
TIT. II. Cap. 17.*

XI. Privilegium aliud Donationis, aliud Confirmationis.
*De Fide Instrumentorum. Cap. Inter Dilectos.
§. Caterium. LIB. II. DECRL. TIT. XXII. Cap. 6.*

XII. Privilegium Reale est, per quod res ipsa est
privilegiata. *De Privilegiis. Cap. Consultationi. Cum
GLOSSA colligitur. LIB. V. DECRL. TIT. XXXIII. Cap.
33. Quod est ultimum.*

XIII. Privilegium Donationis, quo donantur res
tamquam sunt tradita & concessa; sicut per quod re-
sum Dominum intelligitur acquiri Donatario. *ibid.*

XIV. Privilegium Confirmationis, quo res prius
habita & possessa confirmantur. *ibid.*

XV. Sic intelligenda sunt verba Privilegii, ut res,
de quâ agitur, valere possit potius, quam perire. *De
Verborum signific. Cap. Abbate. §. Penult. Contrâ quod.
LIB. V. DECRL. TIT. XL. Cap. 25.*

XVI. Privilegium ita intelligendum est, quod ii,
quibus concessum est, aliquam ex Indulgentiâ datâ
videantur Gratiam consecuti. *De Privilegiis. Cap. In
his. §. Unde. fin. LIB. V. DECRL. TIT. XXXIII. Cap. 30.*

XVII. Verba Privilegii aliquid operari debent. *In
VI. De Privilegiis. Cap. Si Papa. §. 1. Si autem. fin.
LIB. V. TIT. VII. Cap. 10.*

XVIII. Verba Privilegii sic intelligenda sunt, ut om-
nis ambiguitas tollatur. *De Verborum signific. Cap.
Abbate. §. Penult. Contrâ quod. LIB. V. DECRL. TIT.
XL. Cap. 25.*

XIX. Privilegium debet intelligi eo modo, quo po-
tent magis valere. *De fide Instrumentorum. Cap. Inter
Dilectos. LIB. II. DECRL. TIT. XXII. Cap. 6. §. Cate-
rûm.*

XX. Verba Privilegii secundum propriam significa-
tionem sunt intelligenda. *De Decimis. Cap. Ad Au-
dientiam. Colligitur. LIB. III. DECRL. TIT. XXX. Cap. 12.*

XXI. Non decipi beneficio nos oportet, sed juvari.
*De Commodo. Cap. Unico. §. Contrâ fin. LIB. III.
DECRL. TIT. XV. Cap. unico.*

XXII. Privilegia sic intelligenda sunt, ut intellexit
Au. or

Autor ipsorum. *De Decimis.* Cap. *Dilecti.* GLOSSA colligit. LIB. III. DECR. TIT. XXX. Cap. 8.

XXIII. Indulgentia intelligitur esse concessa sine alterius injuriā. *De Privilegiis.* Cap. *Pastoralis.* LIB. V. DECR. TIT. XXXIII. Cap. 19. nisi alieno juri expreſſe deroget. *ibid.*

SECTIO II.

Quomodo observanda sint Privilegia, & ad quae se extendant?

I. **P**rivilegiis Apostolicis deferri debet reverenter. *De Privilegiis.* Cap. *Cum Capella.* §. *Quocirca* LIB. V. DECR. TIT. XXXIII. Cap. 16.

II. Apostolicorum Privilegiorum vim & potestatem non solo verbo servare debemus. *De Privilegiis.* Cap. *Quanto.* med. LIB. V. DECR. TIT. XXXIII. Cap. 26.

III. Sententia in fraudem Privilegiorum Apostolicorum ferri non debent. *ibid.* §. *Nolentes.*

IV. Secundum quod invenitur in Privilegio ita observandum est. *De Privilegiis.* Cap. *Porro.* LIB. V. TIT. XXXIII. Cap. 7.

V. Sic quisque Privilegiorum suorum servare tenorem debet, quod eorum metas transgredi minimè videatur. *ibid.* Cap. 7. fin.

VI. Licet Papa alicui Privilegium concedat, non tamen vult, quod ille, cui concessit, eo utatur in præjudicium alterius. *De autorit. & usu Pall.* Cap. *Ex suorum.* §. *licet.* LIB. I. DECR. TIT. VIII. Cap. 5. nisi expreſſe deroget juri alterius.

VII. Privilegiati ita sint suo iure contenti, quod iustitiam non impediunt aliorum. *De Privilegiis.* Cap. *Patentibus.* fin. LIB. V. DECR. TIT. XXXIII. Cap. 10.

VIII. Nunquam contingere debet, ut Indulgentia plus dispendii, quam utilitatis, afferat. *ibid.* Cap. *Consultationi* fin. Colligitur. LIB. V. DECR. TIT. XXXIII. Cap. 33. quod est ultimum.

IX. Privilegium sic integrum observari debet, ut & ipsum alii non infringant; & qui illud habent, ejus limites non excedant. *In VI. De Privilegiis.* Cap. *Volentes.* init. Colligitur. LIB. V. TIT. VII. Cap. 1.

X. Subditus non tenetur parere Superiori aliquid exigenti vel præcipienti contrâ tenorem sui Privilegii. *De Excessib. Prælatorum.* Cap. *Sanè.* LIB. V. DECR. TIT. XXXI. Cap. 5. *Rubr.*

XI. Privilegium non extenditur principaliter ad alias Personas, quam ad expressas. *In VI. De Privileg.* Cap. *Licet, cum GLOSSA.* LIB. V. TIT. VII. Cap. 11.

XII. Temerarium est & indignum, aliquem sibi suā autoritate præsumere, quod alii singulare Privilio concessum est. *De Privil.* Cap. *Sanè.* init. LIB. V. DECR. TIT. XXXIII. Cap. 9.

XIII. Privilium uni concessum non potest ad alium extendi propter identitatem rationis. *ibid.* *Rubr.* scilicet *TITULUS,* vel *potius Summarium.*

XIV. Privilium Personale ad Jus Commune trahi non debet. *De Concessione Præbend.* Cap. *Constitutus.* GLOSSA Colligit. LIB. III. DECR. TIT. VIII. Cap. 11.

XV. Quod ob Gratiam alicujus conceditur, non est in ejus dispendium retrorquendum. *In VI. De Reg. Juris.* Reg. 61.

XVI. Privilia singulorum non possunt Legem facere Communem. CAUSA XXV. QUÆST. II. Cap. 2. Non statim. CAUSA. XXV. QUÆST. I. post Cap. 16. GRAT. circa fin.

XVII. Aliquod Privilium ita est alicujus Ecclesiæ, ut Communem Legem omnino dare non possit, non enim quod uni sigillatim conceditur, statim omnibus convenit CAUSA XVI. QUÆST. I. Cap. 39. Hinc est. fin.

XVIII. Priviligiati suorum Priviligiorum frustrari non debent effectu. *In VI. De Privilegiis.* Cap. *Ut Apóstolice.* init. LIB. V. TIT. VII. Cap. 6.

XIX. In Generali Concessione illa non veniunt, quæ

non esset. Quis verisimiliter in specie concessurus. *In VI. De Panitentiis.* Cap. *Si Episcopus med. & in VI. De Reg. Juris.* Reg. 81. C. 2. *De Pænit. in VI.*

XX. Quod aliquibus pro pietate conceditur, ad aliorum injuriam Papa non vult redundare. *De Ecclesiis adiſcandis.* Cap. *Cum dicat.* LIB. III. DECR. TIT. XLVIII. Cap. 2.

XXI. Quod alicui gratiōe conceditur, trahi non debet ab aliis in exemplum. *ibid.* Reg. 74.

XXII. In Argumentum trahi nequeunt, quæ proper necessitatem aliquando sunt concessa. *ibid.* Reg. 78.

XXIII. Non licet Episcopis contrâ libertatem à Sede Apostolicâ alicui concessam, aliquid exigere; alioquin liberum est, quod peritur, denegare. *De Excessib. Prælator.* Cap. *Sanè.* GLOSSA colligit. LIB. V. DECR. TIT. III. Cap. 5.

XXIV. Odia restringi, & Favores convenient ampliare. *ibid.* Reg. 15.

XXV. Quæ à Jure Communi exorbitant, nequam ad consequentiam sunt trahenda. *ibid.* Reg. 28.

XXVI. Privilium derogat Juri Communi. *De foro Competenti.* Cap. *Cum contingat* GLOSSA colligit. LIB. II. DECR. TIT. II. Cap. 13.

XXVII. Privilium saltem causam præscribendi præbet. *In VI. De Privilegiis.* Cap. *Cum Personæ.* §. *Quod si.* LIB. V. TIT. VII. Cap. 7.

XXVIII. Qui concessit Privilium, intentionem suam declarare debet, cum dubitatur ad quid se extendat. *De Verborum significatione.* Cap. *Dilecta.* §. *autoritate, init.* Colligitur.

XXIX. Quod conceditur in uno Casu, non properet in aliis Casibus intelligitur concessum, vel permisum. *In VI. De Hereticis.* Cap. *Præsidentes.* fin. LIB. V. TIT. II. Cap. 6.

XXX. Privilium, cum sit odiosum, non debet extendi, nisi quatenus in eo expreſſe continetur. *De Privil.* Cap. *Pastoralis.* LIB. V. DECR. TIT. XXXIII. Cap. 19.

XXXI. Quod in majori conceditur, licitum esse videtur & in minori. *Qui Filii sint legitimi.* Cap. *Per Venerabilem.* init. LIB. IV. DECR. TIT. XVII. Cap. 13.

XXXII. Ubi maius conceditur, minus concessum esse videtur. *De Decimis.* Cap. *Ex parte.* fin LIB. III. DECR. TIT. XXX. Cap. 27.

XXXIII. Privilium, quod convenient alicui ratione unius rei, eidem non prodest respectu alterius rei, vel loci. *ibid. de Privil.* Cap. *Cum Capella.* §. *Quocirca junctâ Rubr.* LIB. V. DECR. TIT. XXXIII. Cap. 16.

XXXIV. Privilium in expressis Casibus tantum valet. *De autoritate & usu Pallii.* Cap. *Ex tuarum.* §. *licet.* LIB. I. DECR. TIT. VIII. Cap. 5. Colligitur.

XXXV. Indulgentia non valet, nisi secundum, id quod in eâ expressum est. *De Translat. Episcopi.* Cap. *Licet* Colligitur. LIB. I. DECR. TIT. V. Cap. 4.

XXXVI. Per Privilium Conventioni non derogatur, nisi de ipsa contineatur in eo. *De Decimis.* Cap. *Ex multiplici.* §. *Unde* LIB. III. DECR. TIT. XXX. Cap. 3.

XXXVII. Privilium non est extendendum ultra intentionem Autoris. *De Decimis.* Cap. *Dilecti.* GLOSSA colligit. LIB. III. DECR. TIT. XXX. Cap. 8.

XXXVIII. Nulli possunt se tueri Privilio ad iniunquum compendium. *De Sent. Excom.* Cap. *Nulli.* GLOSSA colligit LIB. V. DECR. TIT. XXXIX. Cap. 8.

XXXIX. Privilium ad unam rem datum, non debet extendi ad aliud. *ibid.* Colligitur.

XL. Privilium trahitur ad res futuras & consequturas. *De Decimis.* Cap. *Ex parte.* GLOSSA colligit. LIB. III. DECR. TIT. XXX. Cap. 27.

XLI. Privilium non debet extendi ad id, ex quo aliis gravaretur enormiter. *ibid.* Colligitur.

XLII. In Priviligis Verbum Generale & indefinite prolatum, ad futurum extenditur. *De Privileg.* Cap. *Quia circâ fin.* GLOSSA coll. LIB. V. DECR. TIT. XXXIII. Cap. 22.

SECTIO